

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Methodus S. Ignatii De Loyola Ducens Animam ad
Perfectionem per Exercitia Spiritualia**

Vatier, Antoine

Dilingæ, 1689

Instrvctio Circa usum Exercitiorum S. Ignatii.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-60263](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-60263)

INSTRVCTIO

Circa usum Exercitiorum

S. IGNATII.

Integritatem Exercitiorum S. Ignatij, nec per Meditationes, nec per alia, quæ maioris Claritatis causâ apposita sunt, fuisse violatam. Aliqua insuper necessario fuisse constringenda.

NOli vereri, ne fortè integritas Exercitiorum S. Ignatij, de qua paulò antè ad finem Præfationis nobis sermo fuit, per eam, quam intuli, mutationem, aliquâ sui parte violata sit. Noli mirari, si postquam Exercitia S. Ignatij promisi, aliquas tibi Meditationes offeram, quæ ipsius partus non sunt. S. Ignatius ipse ad finem quinti Exercitij primæ hebdomadis nos commonuit, liberum Directori se relinquere, aliquas alias, quinque illis, Meditationes adjungete, quas ipse primæ hebdomadi præscripsit, quales sunt Meditatio de morte, de iudicio &c. Usus sum ego hac licentiâ, ad exemplum plurium Auctorum, & speciatim R. P. Antonij Gaudier, viri, si quispiam alius, viæ spiritualis, tam illius, quæ Theoriam, quàm

) (

quæ

Instructio circa usum

quæ usum, & experientiam spectat, peritissimi. Ad hujus igitur imitationem, Exercitia instruuntis pro illis, qui ea singulis annis obire solent, post quinque S. Ignatij Meditationes, adjeci ego unam de morte, alteram de judicio particulari, & tertiam de fructibus Pœnitentiæ: quibus, non sine plurium magnorum virorum auctoritate, adjunxi illam de Filio prodigo; atque ita conclusi primam hebdomadem, velut excellens Archetypum conversionis peccatoris.

Reliquis tribus hebdomadis, cum S. Ignatius nullibi judicet, è re fore, si quidquam adderetur, ego quoque nil addidi. Et quia omnès Meditationes, quas ipse illic singulariter ponit, utilissimæ sunt, ad promovendas in Virtutum studiò animas, nullam illarum prætermisi; quin pro virili conatus sum, & illas ipsemet animo complecti, atque ita explicare, ut omnibus innotescat, quanti illæ ponderis sint; quantumque in omnem partem excellant, tum ipsa S. Ignatij Exercitia, tum admiranda, quam in illis tenet, Methodus.

Verùm quoniam S. Ignatius Exercitia sua ad integri mensis occupationes extendit, quæ ego intra unius octidui angustias colligo; necesse

Exercitiorum S. Ignatij.

necesse omnino habui, ut quasdam de Myste-
riis Vitæ Christi Meditationes præterirem.
Hinc ex illius vitâ privatim actâ, ea tantum
decerpsi, quæ notabiliora videbantur. My-
steria sanctissimæ Passionis in unum compegi
diem, ut etiam ultimam hebdomadem: ex hac,
atque ex illa depromendo, quæ propositio meo
magis opportuna occurrebant. Reliqua illis
concedo, quibus animus, & otium est, plus
temporis impendere. Illud fatendum, me
loco omnium Redemptoris Nostri apparitio-
num, postremæ hebdomadi Meditationem de
Paradiso inseruisse, quod à plerisque etiam aliis
factum scio.

Octo dierum occupationi subjunxi aliquas
añotaciones, quæ cum illis qui exercitia faciunt,
tum ijs, qui illa tradunt, declarationis loco esse
possunt. Octonis porrò hisce diebus octo
diversa argumenta, ac materias addixi, quas
animo volvere, & seriò ruminare oportet.
Complectuntur enim in se primarium, qui
colligi debet, fructum. Est autem plerum-
que discursus, seu *Dissertatio*, imposito de
indultria hoc nomine, quòd anima secum
ipsâ discurrendo ac differendo singulis diebus
habeat, quæ sedulò expendat. Non mihi

) 2

per-

Infernētio circa usum

persuadeo, nos hac via recedere à mente S. Ignatij, cùm cuilibet diei tam sublimes affigimus conceptus. Affectus quod attinet, qui intra ipsas Meditationes delitescunt, excitavi, & in quarundam animarum solatium suis quibusque punctis subtexui. Minimè autem opus est, ut Tu illis insistas, aut omnes elicere, eorúmque ordinem observare debeas. Consilium, quod tibi suggero, eò tendit, ut teipsum ad tales excitandos impellas, qui vel maximè veritati, quam Meditatio continet, ex æquo respondeant. Primum enim, quod in qualibet Meditatione assequi debes, hoc est, ut Intellectui bene imprimas Veritatem, quam illa docet, postmodum autem voluntatem in affectus emollias huic veritati conformes.

Denique, quia Meditationes ipsæ longius excurrunt, semper earum Breviarium subjunxi. Nullas autem novas Considerationes immiscui; sed tantùm, quæ prolixiora erant, succinctius dedi, ut faciliùs memoriâ retinerentur. Affectus hisce Compendijs nullos inserui, ratus, jucundiùs, utiliùsque ab ipsa animâ suometmarte formari, elicique posse. Non judices alienum, quòd, dum
mate-

Exercitiorum S. Ignatij.

materiam cujusque diei, quam *Occupationem* nomino, exposui; primo loco, ante omnes diei Meditationes, Dissertationem præmiserim, in ipsa autem partium hujus materiae deductione Dissertationem ipsam post omnes Meditationes rejecerim. Consultò hoc feci, & ad principium simul, & ad finem diei, Dissertationem ideo posui, ut intelligeres, illam proprium totius diei negotium esse. Si voluisssem seriem Meditationum interrompere, circa medium diei post secundam Meditationem Dissertationem locasssem. Sed visum est melius, si omnibus Meditationibus postponeretur: modò observes, illam quâlibet diei horâ legi posse, illâso tamen semper Meditationum, rerumque earum, quæ certum sibi tempus præscriptum habent, Ordine. In generali ordine Diurno Lectioni hujus Dissertationis certum assignari locum, ut saltem semel, si sæpius non possit, attentè legatur.

Considerationibus præcipuarum actionum tantam P. Antonius Gaudier existimationem conciliavit, ut injuriam devotis animabus me facturum crederem, si illas penitus ommitterem, Secutus autem sum in illis methodum R. P. Ju-

liani Hayneuse, qua utiliorem non vidi. Etsi enim sacra Exercitia suomet pondere eò tendant, ut per illa vitæ nostræ totius rationes, & adus componantur, illi præcipuè, qui meliorem occupant portionem, & è quibus plus momenti pendet; plurimi tamen faciendæ sunt istæ Considerationes, & magno studio ac diligentia obeundæ. Ego illis (cum non tam pars, quàm finis materia Exercitiorum esse videantur) postremum intra Diei Occupationes locum præscripsi, licet in generali ordine, intra alias Occupationes, suam quoque sedem Considerationi fixerim. Quisque illam eâ horâ faciat, quam commodo suo, & profectui spirituali maximè judicaverit esse opportunam.

Metuo quidem, ne aliqui conquerantur, multitudine se obrui, & nimium distineri, si præscriptum Diei ordinem observare, & omnem id, quod notatum vident, quotidie legere teneantur. Ut huic incommodo occurrerem, omnes annotationes ad octidui finem reieci. Qui penuriam temporis patitur, poterit illas non minus, ac lectionem ex libello Thomæ Kempensis de Imitatione Christi; aut si ita lubet, Considerationes post finita Exercitia differre, ut illis otiosius vacare possit, certè plurimum ad

Sacræ

Exercitiorum S. Ignatii.

Sacræ hujus solitudinis profectum, emolumentum afferunt. Cui hæc via placet, juvari poterit Annotatione XXIII.

Quæ ad quamvis Meditationem singulatim pertinent, expedire cenſeo, ea diligenter legere. Et ſiquidem Meditationem præcedant, legantur antè, quàm Meditationem ordiamur. Si poſt Meditationem aut ejus breviarium ponantur, finitâ illâ legi debent. Ipſum autem Meditationum compendium, cùm tantum memoriam ſoletur, qui difficultatem in hac non ſentit, facili paſſu illud tranſilire poteſt. Quòdſi ex adverſo tempus tibi ſuperſit, juvabit legere Meditationes ex libello S. Ignatii.

Quorundam defectus me adegit, ut omnes commonitos velim, ne præcoci e deſiderio abripi patiantur, ad id nunc legendum, quod alio tempore legere oportebat. Hæc enim immatura curioſitas ſummopere nocet, cùm DEUS, qui rerum ordine gaudet, parcius ſuas gratias animæ indulgeat, quæ ita perturbatè ſe effundit. Decet omnino, ut ſuo quæque tempore præſcripto, & non alio, legantur.

Qui

Instructio circa usum Exercitiorum, &c.

Qui decem Dies Exercitiis impendere volunt, reperient Annotatione XXII. distributionem, & ordinem, quem observare poterunt.

En, hæc habui, quæ primo tibi congressu dicerem; nunc si ita tibi consultum videatur, Exercitia ipsa ingrediamur.

ORATIO